



นิमितก็ดี ความรู้ก็ดี ที่มันเกิดขึ้น กำหนดหมายเพียงแต่เป็นอารมณ์จิต ความเจริญของสมาธิ ความเสื่อมของสมาธิ มันก็เป็นแค่อารมณ์จิต

จุดที่เราจะเอา สติตัวเดียวที่รู้ตัวอยู่เท่านั้น รู้ในปัจจุบัน เวลาจิตมันเป็นสมาธิจริงๆ ถ้าจะเกิดภูมิความรู้ มันจะกระโดดไปโน่น กระโดดไปนี่ เหมือนที่เราผูกสิงเอาไว้ดูเล่น แล้วเมื่อเป็นเช่นนั้น มันเป็นสมาธิปัญญาได้อย่างไร มันเป็นได้ตรงที่สติมันไล่ตามทัน

หลักก็คือว่า เวลาเรากำหนดสติทำสมาธิ ถ้าจิตอยู่ว่างๆ ปล่อยให้ว่าง มันจะว่างไปถึงไหน ว่างไปจนกระทั่งร่างกายตัวตนหาย ก็ข้างมัน เพราะว่าความว่างของจิตเป็นฐานสร้างพลัง สร้างพลังทางสมาธิและสติ แม้ในสมาธิจะไม่เกิดภูมิความรู้ขึ้นมา เมื่อออกจากสมาธิมา สติมันจะเข้มแข็ง เราจะมาได้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องชีวิตประจำวัน

ธรรมะคือเรื่องชีวิตประจำวัน

เขียนโดย Administrator

วันอังคารที่ 23 กุมภาพันธ์ 2010 เวลา 02:21 น. -

---

ธรรมะที่ว่า เป็น อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ไม่เที่ยง เป็นทุกข์ เป็นอนัตตา มันไม่ใช่อื่นไกล  
คือเรื่องชีวิตประจำวันของเราเอง

---